Dosarul nr. 1r-61/2025 I instanţă
Nr. PIGD 1-24042696-05-1r-13052025 Judecător Ghidirim Sofia

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
În numele Legii

22 octombrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Curca Alexandru împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 13 martie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Curca Alexandru Vasile, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r-nul Basarabeasca, sat. *****, str. *****, *****, moldovean, studii superioare, angajat în câmpul muncii, căsătorit, nesupus militar, anterior judecat, cetăţean al Republicii Moldova,

- ***învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova,***

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia de la data de 17 aprilie 2024 până la data de 13 martie 2025.

Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 13 martie 2025.

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 13 mai 2025.

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

Prin sentința judecătoriei Cimişlia din 13 martie 2025, Curca Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de 240 /două sute patruzeci/ ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a aplicat în privinţa lui Curca Alexandru măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, cu menţinerea acesteia până la definitivarea sentinţei.

S-a obligat inculpatul Curca Alexandru, de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova fără încuviințarea instanței, de a nu se ascunde de instanță, de a se prezenta la citarea instanței de judecată şi de a comunica acesteia despre schimbarea domiciliului. Dispoziția privind aplicarea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara” este executorie din momentul pronunțării sentinței.

S-a instituit consemn la frontieră în privința inculpatului Curca Alexandru pe durata măsurii preventive, prin interzicerea ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, reținerea pe durata ce nu poate depăși termenele legale de reținere și informarea Procuraturii r-lui Cimișlia și a instanței de judecată. Pentru a asigura punerea în executare a sentinței în partea aplicării măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara”, aceasta s-a expediat pentru cunoștință și executare imediată către organul de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră, pentru executare şi ridicarea provizorie a pașaportului.

Corpul delict anexat la dosar, și anume suportul tehnic de stocare a informației de tip DVD-R cu înregistrările efectuate la 13 martie 2024 și 19 martie 2024, recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală nr. 2024450034, s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei. (f.d.202-204)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că Curca Alexandru, la data de 05 martie 2024, în jurul orei 22:00, dispunând de permis de conducere cu nr. *****, eliberat la 11 septembrie 1998, valabil pentru categoria vehiculului condus cu categoria „A, B”, încălcând prevederile pct. 14 lit.

a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 ce stipulează că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, la data de 05 martie 2024, în jurul orei 15:00, fiind în stare de ebrietate, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes", număr de înmatriculare „*****" și, conducând pe str. Independentei, sat. *****, raionul Basarabeasca, a fost stopat de către echipajul Serviciului de patrulare al IP Basarabeasca care, având dubii că cet. Curca Alexandru se află în stare de ebrietate alcoolică, exercitându-și obligațiunile de serviciu întru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, la ora 15:09, cet. Curca Alexandru a fost supus verificării și testării la întrebuințarea băuturilor alcoolice cu alcooltestul de model „Drager" 6810 seria ARCN-0561, stabilindu-se o concentrare a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,78 mg/1, fiind contestat rezultatul, iar potrivit procesului-verbal nr. 11 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei s-a stabilit concentrația de alcool în sânge de 1,46 g/1 ce corespunde, conform prevederilor art. 134^{12} alin. (3) Cod penal, stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Curca Alexandru au fost încadrate în prevederile art. 264^{1} alin. (1) Cod penal al RM, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

La data de 27 martie 2025, avocatul Cușnir Iurie în interesele lui Curca Alexandru, ne fiind de acord cu sentința emisă de instanța de fond, a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței emise de prima instanță în privința lui Curca Alexandru, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care se va dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare și deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. (f.d.207-208)

În motivarea recursului s-a indicat, că la examinarea cauzei penale și deliberarea sentinței, instanța de judecată a admis mai multe erori de procedură care în viziunea părții apărării duc la casarea sentinței de condamnare.

Astfel, susține că în partea descriptivă a sentinței de condamnare instanța de judecată a făcut concluzii din care nu este clar când a fost comisă presupusa infracțiune și anume nu este clară ora concretă a comiterii infracțiunii ora 22:00 sau 15:00.

Menționează că la examinarea cauzei penale instanța de judecată incorect a reținut că în acțiunile inculpatului nu sunt prevăzute doar circumstanțe atenuante, deoarece la examinarea cauzei penale cu certitudine s-a constatat că în acţiunile inculpatului sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante ca: recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Astfel, consideră că la emiterea sentinței au fost încălcate prevederile pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova privind sentința judecătorească nr. 5 din 19.06.2006 conform căruia la adoptarea sentințelor de condamnare, instanța trebuie să respecte strict principiul individualizării la stabilirea pedepsei, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrşite, persoana vinovatului și circumstanțele atenuante și/sau agravante. Mai mult ca atât, instanța de judecată corect a menținut că în acțiunile lui Curca Alexandru lipsesc careva circumstanțe agravante prevăzute în Codul penal.

Partea apărării consideră că instanța de judecată în urma analizei tuturor probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată i-a stabilit inculpatului Curca Alexandru o pedeapsă prea aspră de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Menționează că în dezbaterile judiciare apărătorul inculpatului a menționat că solicită instanța de judecată ca ultima să-i lese permisul de conducere deoarece are nevoie de permis, are nevoie să se deplaseze cu automobilul și are nevoie de permis de conducere, însă instanța de judecată nu a dat răspuns acestei întrebări și nu a motivat de ce nu a aplicat prevederile legale sus enumerate.

Reieșind din cele expuse mai sus și faptul că Curca Alexandru și-a recunoscut pe deplin vinovăția, s-a căit sincer de cele săvârşite, a contribuit activ la stabilirea adevărului în cauza penală, se caracterizează pozitiv, la caz fiind existente doar circumstanțelor atenuante în acțiunile inculpatului, faptul dat permite instanței de judecată de a-i stabili lui Curca Alexandru o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de 200 ore și de a nu fi aplicată sancțiunea complimentară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Invocă că la examinarea cauzei penale au fost încălcate prevederile art. 115 Cod de procedură penală, deoarece atât audierea inculpatului, cât și audierea martorilor nu au avut loc cu înregistrarea audio și video. În acest context consideră

că a fost comisă o eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Menționează faptul că după audierea inculpatului în instanța de judecată, ultimul a înaintat un demers instanței de judecată de a fi chemat și audiat în instanța de judecată un martor al apărării și anume Barburoș Valeriu, persoană cu care s-a întâlnit inculpatul imediat înaintea conducerii mijlocului de transport, însă instanța de judecată în mod neîntemeiat a respins demersul, fapt ce a dus la încălcarea dreptului la apărare, astfel fiind încălcate prevederile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală conform cărora partea poate solicita prezentarea probelor în cursul cercetării judecătorești, dacă până la numirea cauzei spre examinare, nu dispunea de acestea sau probele nu au putut fi administrate.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. art. 437-441, 444 alin. (1) pct. 9), 445, 449 alin. 2) lit. c) și d) Cod de procedură penală.

La data de 13 mai 2025 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea recursului. (f.d.214)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Completul de judecată constată că *acesta este depus în termen*, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 13 martie 2025, iar recursul a fost depus de avocat la data de 27 martie 2025, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 21 mai 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs.

La data de 02 iunie 2025, procurorul Cebotari Vitali a înaintat referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către avocatul Cușnir Iurie în interesele lui Curca Alexandru împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 13 martie 2025, ca fiind nefondat.

Menționează că avocatul Cușnir Iurie a declarat recurs, indicând drept temeiuri al recursului prevăzute la pct. 9) alin.(l) art. 444 Cod de procedură penală.

Mai indică că circumstanțe atenuante și agravante în baza art. 76 și art. 77 din

Codul penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite. Întrucât procentajul infracțiunilor cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate pe parcursul anilor nu diminuează, legiuitorul just a conchis ca pentru această infracțiune în calitate de pedeapsă complementară să fie stabilită anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Cu referire la solicitarea apărătorului de neaplicarea pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce vehicul, susține că prima instanța corect a statuat asupra faptului că inculpatul fiind participant la trafic rutier și posedând acte corespunzătoare, își cunoaște obligațiunile regulamentare privitoare la asigurarea siguranței traficului rutier de către conducătorii auto, cunoaște interdicțiile prevăzute în regulamentul nominalizat și mereu e obligat să țină de ele cont.

Susține că reieșind din sancțiunea normei prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Cod penal pedeapsa complementară este obligatorie, din care cauza nu pot fi aplicate prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal, ci posibil aplicabile prevederile art.79 Cod penal.

Menționează că totuși din materialele dosarului nu s-au constatat cumulul de circumstanțe legate de scopul, motivele faptei, de rolul și de comportarea vinovatului care pot avea efecte la micșorarea esențială a gravității faptei.

Referitor la temeiul din art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile Capitolului VII din Partea generală a Codului penal, susține că norma respectivă se referă la individualizarea pedepsei contrară prevederilor legale.

Astfel, rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 9). Apărătorul nu a menționat prevederile legale care au fost încălcate de către instanța de fond.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat*, *Completul de judecată consideră necesar de a-l respinge, ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele lui Curca Alexandru împotriva sentinţei judecătoriei Cimişlia din 13 martie 2025, din următoarele considerente.

***Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală**, judecând recursul, instanţa respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

***În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală**, pot fi*

atacate cu recurs sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare pentru săvârşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal, legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa”, (cauza *Krasulya contra Federaţiei Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției,* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul de judecată

consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, ***întemeiat*** a ajuns la concluzia că fapta penală a fost săvârșită de inculpatul Curca Alexandru și corect a fost încadrată juridic ca infracțiune prevăzută de ***art. 264[1] alin. (1) Cod penal***, potrivit indicilor*: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*, precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptei penale imputate.

Completul de judecată remarcă, că legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe este contestată de avocatul Cușnir Iurie din numele inculpatului Curca Alexandru, prin recurs, în care solicită restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond, din motiv că *atât audierea inculpatului, cât și audierea martorilor nu au avut loc cu înregistrarea audio și video, și că instanța de judecată nu a audiat un martor al apărării, în mod neîntemeiat fiind respins demersul*.

În acest sens, Completul de judecată notează jurisprudența Curții Europene, în care a statuat, că atunci când unei instanțe ierarhic superioare i se cere să examineze o cauză, atât în fapt, cât și în drept, și să facă o evaluare deplină a chestiunii vinovăției sau nevinovăției reclamantului (inculpatului), ea nu poate, ca o chestiune ce ține de un proces echitabil, să determine, în mod corespunzător, acele chestiuni fără o evaluare directă a probelor prezentate de acuzat personal - care susține că el nu a săvârșit pretinsele acțiuni, care ar constitui o infracțiune (cauza *Ekbatani contra Elveției*, din 26 mai 1988, Seria A nr. 134, p. 14, § 32; cauza *Popovici contra Moldovei*, din 27 noiembrie 2007, §72).

Completul de judecată pentru constatarea vinovăției inculpatului Curca Alexandru reține, că deși, inculpatul Curca Alexandru nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, consideră că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarele probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, după cum urmează:

- ***declarațiile martorului Țurcan Ion*** date în instanța de fond, prin care acesta a menționat că, la data de 05 martie 2024, a fost antrenat în serviciu cu colegul Mița Igor. În jurul orelor 15:00, a observat un automobil de model Mercedes-Benz

de culoare portocalie, în r-nul Basarabeasca, sat. *****, str. Independentei. Unitatea de transport a fost stopată de către dânsul personal, după aceasta s-a apropiat de unitatea de transport la volan se afla Curca Alexandru. În timpul verificării actelor, de la cetățeanul Curca Alexandru a fot observat miros specific de alcool. A fost propus de a trece testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager", cetățeanul Curca Alexandru nu a refuzat, s-a apropiat de automobilul de serviciu unde a fost făcută testare alcoolscopică. Înainte de a porni procedura de testare alcoolscopică i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligaţiile aceluia. După aceasta Curca Alexandru a suflat, și aparatul a arătat 0,79 mg/1 în aer expirat. La întrebarea martorului dacă este de acord cu rezultatul „Drager", Curca Alexandru a zis că nu este de acord și nu are încredere. I-a fost propus de a trece testarea cu sânge în spitalul din or. Basarabeasca la medicul narcolog. S-au deplasat la spitalul din or. Basarabeasca unde a fost petrecuta testarea. Concretizează că motivul stopării este că automobilul de tip furgon i s-a părut că era încărcat cu careva obiecte, (f.d.141);

- ***declarațiile martorului Mîța Igor*** date în instanța de fond, prin care acesta a menționat că, la data de 05 martie 2024, aproximativ în jurul orelor 15:00 se afla în serviciu cu colegul Țurcan Ion, în sat. *****, r-nul Basarabeasca, str. Independenții. La un moment dat, a observat un automobil de tip microbuz de culoare roșie care se deplasa în direcția or. Basarabeasca pe strada centrală str. Independenței, atunci având suspiciuni asupra acestui transport a fost stopat cu ajutorul girofarului și a semnalului sonor din spate. La care conducătorul auto a stopat vehiculul. Personal s-a coborât din mașina și s-a apropiat de ușa conducătorului din stingă. La volanul vehiculului se afla o persoană de genul masculin care la cerințele de a prezenta actele transportului și permisul de conducere s-a identificat de a fi Curca Alexandru. În timpul discuției cu acesta s-a simțit miros specific de alcool din cavitatea bucală a conducătorului auto fiind suspect de stare de ebrietate alcoolica, la care de către Țurcan Ion i-a fot propus de a trece testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager", la care conducătorul auto a fost de acord, s-au apropiat de autospeciala de serviciu conducătorului auto i-au fost explicat procedura testării modul testării dreptul și obligaţiile, i-a fost înmânat un tub pentru a fi desigilat și a se convinge că este steril după care a trecut la testare, în urma testării s-a depistat 0,78 mg/1 în aerul expirat. Conducătorul auto a făcut cunoștința cu rezultatul testării, cu rezultatul nu a fost de acord solicitând de a fi însoțit pentru prelevarea probelor biologice. Astfel, împreuna cu colegul și

automobilul de serviciu l-a însoți pe conducătorul auto Curca Alexandru la spitalul raionului Basarabeasca unde medicului narcolog i-a efectuat examinarea medicală unde i-a fost preluat proba biologica sânge. După care conducătorul auto a fost înlăturat de la conducerea automobilului. Ultimul solicitând ca vehiculul sa fie transmis altei persoane pentru al duce la domiciliu. Astfel, la fata locului sa prezentat un cunoscut cu numele „Topala" crede că este familia acestuia, i-a fost prezentat vehiculul pentru a fi transportat, (f.d.144-145);

- ***procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatare a bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă*** din 06.03.2024, potrivit conținutului căruia, la data de 05.03.2024, în jurul orei 15:15, pe str. Independenței, sat. *****, a fost stopat automobilul de model „Mercedes", număr de înmatriculare „*****", la volanul căruia se afla cet. Curca Alexandru, locuitor al sat. *****, care conducea în stare de ebrietate alcoolică, fapt confirmat prin rezultatul alcooltestului „Drager" de 0,78 mg/1 vapori de alcool în aerul expirat. Totodată, conducătorul auto, nefiind de acord cu rezultatul testării, a solicitat recoltarea și examinarea probelor de sânge, (f.d.5);

- ***procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică*** din 05.03.2024, potrivit conținutului căruia, cet. Curca Alexandru a fost supus testării alcooloscopice cu aparatul „Drager 6810", pe temei că din cavitatea bucală a acestuia se simțea miros specific de alcool, (f.d.7);

- ***tichetul „Drager Alcotest", test 3274 din 05 martie 2024***, ora 15:09, potrivit căruia, în urma testării, la cet. Curca Alexandru s-a constatat în aerul expirat rezultatul final de 0,78 mg/l alcool, (f.d.8-9);

- ***procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului***, acțiune procesuală efectuată la data de 05.03.2024, în cadrul căreia cet. Curca Alexandru a fost înlăturat de la conducerea vehiculului de model „Mercedes", număr de înmatriculare „*****", pe temei că conducea în stare de ebrietate alcoolică, constatându-se urmare a testării alcooloscopice concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,78 mg/1, (f.d.10);

- ***certificatul nr. 34/17-5575 din 25.08.2023***, eliberat subofițerului superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Basarabeasca, agent Ion Țurcan, dovadă a faptului că a fost instruit în modul corespunzător, a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din

dotarea poliției, Instrucțiunile cu privire la modul de testare alcoolscopică „Drager 6810”, „Drager 6820” și „Drager 7510” și este admis la utilizarea acestora în procesul de stabilire a concentrației de alcool/etanol în aerul expirat de persoana testată, (f.d.15);

- ***buletinul de verificare metrologică nr. 2.3.6.49-1579***, imprimat pe blancheta Seria/N C0604124, eliberat de Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare la 04.10.2023, cu termen de valabilitate până la 04.10.2024 și certificatul de calibrare nr. 3201, (f.d.16-17);

- ***procesul-verbal nr. 11 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei*** din 05 martie 2024, potrivit conținutului căruia, în sângele prelevat de la Curca Alexandru la data de 05.03.2024, s-a stabilit 1,46 g/1, ceea ce semnifică stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, (f.d.20-22);

- ***procesul-verbal de ridicare***, acțiune procesuală efectuată la data de 13.03.2024, în cadrul căreia, în baza ordonanței de ridicare din 13 martie 2024, de la subofițerul superior Țurcan Ion, a fost ridicat un suport informațional DVD-R pe care se află o secvență video cu procedura de colectare a probei de sânge de la cet. Curca Alexandru în incinta instituției medicale, (f.d.27-28);

- ***proces-verbal de examinare a obiectului***, acțiune procesuală efectuată la data de 13 martie 2024, în cadrul căreia a fost examinat suportul electronic „DVD-R”, ridicat de la subofițerul superior Țurcan Ion cu secvența video privind procedura de colectare a probei de sânge de la cet. Curca Alexandru în incinta instituției medicale, (f.d.29);

- ***procesul-verbal de ridicare***, acțiune procesuală efectuată la data de 19.03.2024, în cadrul căreia, în baza ordonanței de ridicare din 19 martie 2024, de la subofițerul superior Mîța Igor, a fost ridicat un suport informațional DVD-R pe care se află o secvență video cu procedura de stopare a automobilului de model „Mercedes”, n/î *****, la volanul căruia se afla cet. Curca Alexandru și procedura de testare a acestuia cu aparatul Drager 6810, (f.d.33-34);

- ***proces-verbal de examinare a obiectului***, acțiune procesuală efectuată la data de 19 martie 2024, în cadrul căreia a fost examinat suportul electronic „DVD-R”, ridicat de la subofițerul superior Mîța Igor, pe care se află o secvență video cu procedura de stopare a automobilului de model „Mercedes”, n/î *****, la volanul căruia se afla cet. Curca Alexandru și procedura de testare a acestuia cu aparatul Drager 6810, (f.d.35);

- ***ordonanțele de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte*** din 13 martie 2024 și, respectiv, din 19 martie 2024, potrivit conținutului căreia, suportul electronic „DVD-R” cu o secvență video, privind procedura de colectare a probei de sânge de la cet. Curca Alexandru și suportul electronic „DVD-R” cu o secvență video, privind procedura de stopare a automobilului de model „Mercedes”, n/î *****. la volanul căruia se afla cet. Curca Alexandru și procedura de testare a acestuia cu aparatul Drager 6810, au fost recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei, (f.d.31, 37).

Din declarațiile inculpatului Curca Alexandru reiese că, se căiește sincer (f.d.191), dar de fapt nu a recunoscut că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Subsecvent, analizând suplimentar probele administrate de prima instanță în cadrul cercetării judecătorești, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinenței, concludenţii, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Completul de judecată apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră demonstrată în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Curca Alexandru în săvârșirea faptei de *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*, calificată juridic corect în baza prevederilor ***art. 264[1] alin. (1) Cod penal***.

Concluzia expusă este fundamentată pe declarațiile martorilor care apreciate în coroborare cu celelalte probe materiale, confirmă conducerea autovehiculului în stare de ebrietate de către inculpatul Curca Alexandru.

Instanța de recurs stabilește, că declarațiile martorilor, care direct indică la starea de ebrietate a inculpatului, coroborate cu celelalte probe materiale anexate, întemeiat au fost reținute de către instanța de fond ca probe pertinente, concludente, utile și veridice la emiterea sentinței de condamnare în privința lui Curca Alexandru, or partea apărării nu a invocat argumente susținute prin probe care ar pune la îndoială declarațiile respectivilor martori, colaboratorii poliției care de fapt au constatat săvârșirea infracțiunii de către inculpat. Nici instanța de recurs, urmare a examinării cauzei penale, nu a constatat careva temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile respectivilor martori.

Având în vedere analiza făcută mai sus, completul de judecată conchide, că în acțiunile intenționate ale inculpatului Curca Alexandru, se regăsesc elementele

laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) din Codul penal.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile răspunderii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, instanța de recurs reține dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta există, a fost săvârșită de inculpat și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a recunoaște vinovat pe inculpatul Curca Alexandru.

Partea apărării în instanța de fond și nici în instanța de recurs, nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar răsturna forța probatorie a probelor administrate de partea acuzării în sensul susținerii învinuirii aduse inculpatului Curca Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Față de cele menționate, instanța de recurs nu a constatat nici un temei pentru a da o nouă apreciere probelor administrate la materialele cauzei, diferită de cea a primei instanțe, corespunzător este întemeiată soluția instanței de judecată privitor la corectitudinea calificării faptei inculpatului în baza elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, iar alegațiile avocatului precum că instanța de fond incorect a reținut că în acțiunile inculpatului nu sunt prevăzute doar circumstanțe atenuante (*în examinarea cauzei constatându-se că sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante*), urmează a fi respinse ca fiind nefondate.

Or, la emiterea sentinței din 13 martie 2025, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont de principiile individualizării pedepsei, prevăzute de Cod penal, precum și de gravitatea faptei săvârșite, circumstanțele cauzei, datele despre persoana inculpatului și gradul de pericol social al faptei ce a fost săvârșită.

Astfel, chiar dacă partea apărării invocă existența unor circumstanțe atenuante, precum recunoașterea vinovăției, căința sinceră sau contribuirea la stabilirea adevărului, completul reține că aceste susțineri sunt nefondate, întrucât cauza penală a fost examinată în procedură generală, iar inculpatul nu și-a recunoscut vina integral (la etapa urmăririi penale vina nu a recunoscut-o, dar în cadrul ședinței de judecată a indicat că se căiește de cele săvârșite). În consecință, nu se poate reține existența circumstanței atenuante a recunoașterii vinovăției, iar celelalte aspecte invocate nu pot înlătura aplicarea sancțiunii complementare obligatorii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în cazul constatării stării de ebrietate alcoolică cu

grad avansat. Mai mult ca atât, art. 264[1] alin. (1) Cod penal stabilește imperativ aplicarea anulării dreptului de a conduce mijloace de transport în cazul constatării stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În consecință, instanța de recurs reține că, invocarea art. 78 alin. (2) Cod penal de către partea apărării este eronată, întrucât această normă se aplică numai în cazul pedepsei complementare facultative, iar nu obligatorii, cum este cazul de față.

Referitor la susținerea apărării privind pretinsa neconcordanță între orele menționate în sentință (15:00 și 22:00), completul constată că această divergență nu are caracter esențial și nu afectează stabilirea împrejurărilor cauzei, întrucât toate probele: procesul-verbal de constatare, tichetul de testare „Drager", examinarea medicală, declarațiile martorilor – confirmă că fapta a fost comisă aproximativ la ora 15:00, în ziua de 05 martie 2024, iar inculpatul a fost depistat conducând vehiculul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În privința criticilor părții apărării precum că, instanța de fond neîntemeiat a respins demersul privind audierea martorului Barburoș Valeriu, Completul de judecată constată că instanța de fond a apreciat că acesta nu ar fi putut aduce elemente noi relevante, întrucât probele administrate deja demonstrau starea de ebrietate la momentul conducerii vehiculului.

Cu referire la alegațiile avocatului în interesele inculpatului precum că, martorii au fost audiați cu încălcarea prevederilor art. 115 Cod de procedură penală, instanța de recurs le reține ca fiind nefondate, or, lipsa înregistrării video a ședinței nu afectează legalitatea actului procesual atâta timp cât declarațiile martorilor au fost consemnate în procese-verbale semnate de aceștia și de instanță, fiind administrate cu respectarea principiilor oralității, contradictorialității și nemijlocirii, iar partea apărării a avut deplina posibilitate de a-i adresa întrebări și de a combate credibilitatea acestora. Prin urmare, la audierea inculpatului și a martorilor, ședințele au fost înregistrate audio prin intermediul sistemului SRS „Femida", dar lipsa înregistrării video datorează lipsei echipamentului corespunzător (din motive tehnice), și nu afectează nici acțiunea procedurală, nici legalitatea sentinței atacate.

În aceste condiții, instanța de recurs reține că procedura desfășurată în primă instanță a respectat normele procesuale incidente, nefiind identificate încălcări ale dreptului la apărare sau ale altor garanții procesuale prevăzute de lege.

Totodată, analizând sentința judecătorească sub aspectul individualizării

pedepsei stabilite inculpatului Curca Alexandru, Completul reține că prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, art. 61, art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Cu referire la pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului Curca Alexandru, Completul de judecată menționează că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol*, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă*, *legală* şi *individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Inculpatul Curca Alexandru a comis o infracțiune, care conform art. 16 alin. (2) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ***ușoare***, anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, nu are antecedentele penale, dar anterior a fost sancționat contravențional, inclusiv pentru săvârșirea contravențiilor din domeniul circulației rutiere, este încadrat în câmpul muncii, nu are copii minori la întreținere, este caracterizat pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Subsecvent, instanța de recurs reține, că sancțiunea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal (***la data comiterii faptei***), prevede pedeapsa cu *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează personalitatea inculpatului Curca Alexandru, lipsa circumstanțelor agravante, gradul de pericolul social al infracțiunii, Completul de judecată consideră întemeiată concluzia primei instanțe care a reținut că corectarea și reeducarea inculpatului Curca Alexandru, precum și restabilirea echității sociale, este posibilă doar aplicându-se pedeapsa de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Dreptul de a conduce mijloace de transport, este un drept special în temeiul căruia inculpatul este admis ca conducător de autovehicule (*izvor de pericol sporit*) în traficul rutier, având obligația de a respecta regulile de circulație rutieră, stipulate în Regulamentul circulației rutiere. Astfel, pedeapsa complementară de anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport, este echitabilă și proporțională regulilor de securitate încălcate de inculpat, care va contribui la corectarea acestuia, precum și neadmiterea în viitor a unor încălcări similare.

În opinia instanței de recurs pedeapsa stabilită inculpatului Curca Alexandru de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

Totodată, Completul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Curca Alexandru, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CEDO.

Subsecvent, Completul atestă, că instanța de fond s-a expus argumentat asupra vinovăției inculpatului, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a

evita repetări inutile, Completul de judecată, o acceptă şi o însuşeşte, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României*, din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La caz, Completul reiterează că pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează, că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocat în interesele inculpatului sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine, că temeiurile invocate de reprezentantul recurentului privind necesitatea rejudecării cauzei nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Completul instanței de recurs reține, că la moment pentru fapta imputată inculpatului este prevăzută răspunderea penală, având în vedere modificările introduse în Codul penal, și anume în art. 264[1], care au intrat în vigoare la data de 07 septembrie 2024. Cu toate aceste, având în vedere principiile generale ale dreptului penal, și anume art. 10 alin. (2) Cod penal, unde se indică că, *legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv*, Completul de judecată ajunge la concluzia că mărimea pedepsei urmează a fi precăutată și corect a fost aplicată de către instanța de fond conform sancțiunii prevăzute de art. 264[1] Cod penal, care era în vigoare la momentul săvârșirii faptei prejudiciabile.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele lui Curca Alexandru împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 13 martie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens

că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost stabilite.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Curca Alexandru.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din 13 martie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Curca Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	COLEV Grigori	HUDOBA Valeri